T166358

การศึกษาเรื่อง การรับรู้ต่อผลกระทบจากการเปิดการค้าเสรีใทย-จีน ของเกษตรกรผู้ ปลูกกระเทียมในพื้นที่อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่มี วัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพทาง เศรษฐกิจ และสังคม ของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมในพื้นที่ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อ ศึกษาการรับรู้ผลกระทบจากการเปิดการค้าเสรีไทย-จีนของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมในพื้นที่อำเภอ สะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ และ 3) เพื่อศึกษาถึงการวางแผน และการปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมจากผลกระทบของการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ เกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมในพื้นที่อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจากการสุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 136 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติ สำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences: SPSS for Windows)

ผลการศึกษาลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็น เพศชาย มีอายุเฉลี่ยประมาณ 46 ปี มีการศึกษาระคับประถมศึกษา มีสมาชิกภายในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน มีจำนวนแรงงานที่ทำงานในการปลูกกระเทียมเฉลี่ยประมาณ 16 คน มีรายได้จากการปลูกกระเทียมเฉลี่ย 82,117.65 บาทต่อปี มีรายได้การจากปลูกพืชอื่น ๆ มีรายได้เฉลี่ย 27,150.00 บาทต่อปี มีรายได้จากการเลี้ยงสัตว์เฉลี่ย 3,173 บาทต่อปี มีพื้นที่ปลูกกระเทียมเฉลี่ย 5 ไร่ มีต้นทุนที่ไม่เป็น ตัวเงินในการปลูกกระเทียมเฉลี่ย 14,015.87 บาทต่อปีร่ มีลักษณะการถือครองเป็นของตนเอง มีประสบการณ์ในการทำการเกษตรเฉลี่ย 19 ปี มีประสบการณ์ในการปลูกกระเทียมเฉลี่ย 15 ปี ส่วนใหญ่ เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์การเกษตร และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ใช้เงินทุน ในการปลูกกระเทียมจากการกู้ สหกรณ์การเกษตร และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกษตร เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปลูกกระเทียมจากวิทยุและเอกสารเผยแพร่ทางการเกษตร เคยมี เข้ารับการฝึกอบรมเฉลี่ย 1.35 ครั้งต่อปี

ผลการศึกษาการรับรู้ผลกระทบของการเปิดการค้าเสรีไทย-จีนของเกษตรกรผู้ปลูก กระเทียมพบว่า ผู้ให้ข้อมูลรับรู้และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน ระดับ ปานกลาง โดยรับรู้ผลกระทบมากในด้านกระบวนการผลิต และปานกลางในด้านราคา ด้านรายได้ ด้านพื้นที่ปลูก และด้านการตลาด

ผลการศึกษาการวางแผนและการปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมซึ่งได้รับผล กระทบของการเปิดการค้าเสรีไทย-จีนพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมุ่งปรับตัวโดยพยายามปรับปรุงกระเทียม ที่ผลิตให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ลดต้นทุนการผลิต หาพันธุ์กระเทียมที่มีคุณภาพดีมาปลูก ลดพื้นที่ การปลูกโดยปลูกพืชอื่น ๆ ทดแทน และการแปรรูปผลผลิต

TE 166358

The objectives of this research were to study 1) socio-economic status of garlic growers in Sameung district, Chaing Mai; 2) their perception of impact of Sino-Thai free trade agreement; and 3) their planning and adjustment to cope with the impact of Sino-Thai free trade agreement. The data were collected by means of questionnaires from 136 samples of garlic growers in Sameung district and analyzed by using the SPSS for Windows.

The findings showed that most of the respondents were male, had completed primary education, had an average age of 46 years, an average of 4 household members, and an average of 16 people contributing to garlic growing. Their average annual income was 82,117.65 baht from garlic, 27,150.00 baht from other crops, and 3,173.00 baht from animal production. They had an average garlic-growing area of 5 rai and non-cash capital of 14,015.87 baht per rai. The respondents were land owners, with an average of 19 years of experience in agriculture, and 15 years in garlic production. Most of them were members of the agricultural cooperative group or the Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives, from which they obtained loans for production. They obtained information about garlic production from radio and published media in agriculture. They had an average training of 1.35 times per year.

It was found that the respondents perceived and understood the overall impact of Sino-Thai free trade agreement at a moderate level. They had a high level of perception of the production process and a moderate level of perception of price, income, growing area, and marketing.

The respondents had planned and adjusted to cope with the impact by producing better quality garlic, reducing production cost, searching for better quality garlic varieties, reducing garlic-growing areas by planting other crops, and crop processing.